

01
2017

letnik VIII

brezplačnik Muzeja novejše zgodovine Celje
in Pokrajinskega muzeja Celje

ISSN 1855-8631

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

Spomladanski razstavi v Pokrajinskem muzeju Celje: Filatelistična dediščina Celja
in Uganke Celjskega stropa, razstava ob 90. obletnici prenove.

Oblikovanje: Tina Pregelj Skrt

Popularna kultura

V Muzeju novejše zgodovine Celje bomo v mesecu maju odprli občansko razstavo Jeans generacija – o celjski popularni kulturi od 50. let 20. stoletja pa vse do danes.

>> 3

Foto Milan Košček

Aleš Stopar

Kustos v Pokrajinskem muzeju Celje, muzealec, umetnostni kritik, turistični delavec in nekdanji alpinist je spregovoril o sebi in svojih projektih.

>> 5

Foto Nina Svoboda

Prenova Muzejskega trga

Nadaljujejo se arheološke raziskave ob prenovi Muzejskega trga. Odkrili so že prve zanimive najdbe iz antičnega obdobja.

>> 3

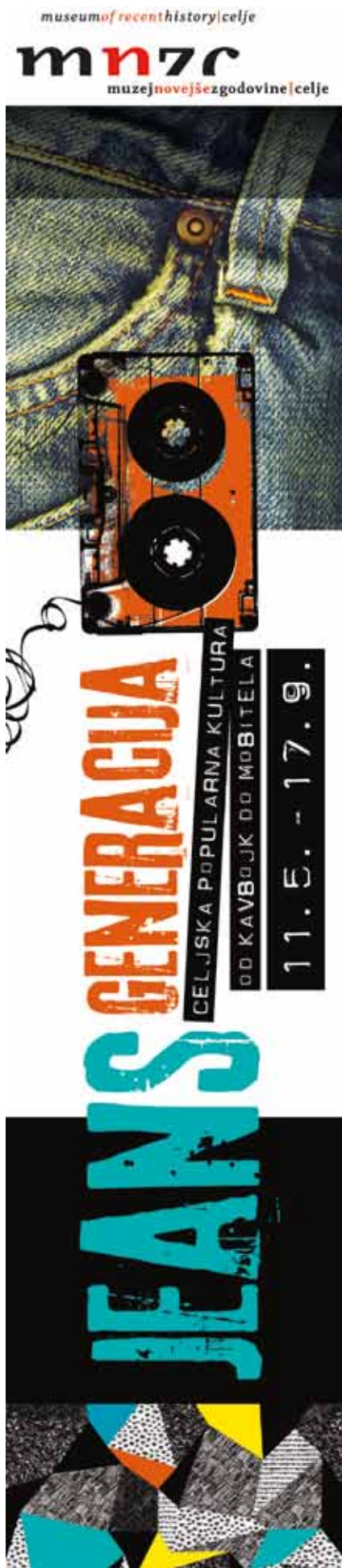
Dobrodošli!

dr. Tonček Kregar,
direktor Muzeja
novejše zgodovine
Celje

Foto: Miha Vidrih

Osmega februarja, na slovenski kulturni praznik je naš muzej pokal po šivih. Od devetih zjutraj, ko smo odprli vrata, pa do osmih zvečer, ko se je končal zadnji dogodek, je vanj vstopilo več kot 1.600 ljudi. Otrok in odraslih, iz Celja in okolice, pa tudi iz številnih drugih koncev Slovenije ter celo tujine. Nekateri so se samo sprehodili po posameznih razstavah, drugi so pod našo streho ostali tudi po več ur. Velika večina, zlasti tistih, ki so bili pri nas prvič, je nad videnim in doživetim izrazila pozitivno presenečenje in celo navdušenje. Ob tolikšnem prazničnem obisku – ne le našega, ampak številnih slovenskih muzejev – so se v javnosti brž pojavili tudi očitki, da kulturni interes rojakov izbruhne le takrat, ko ni potrebno plačati vstopnine, nakar se hitro spet poleže. V našem muzeju tovrstnih pomislov nimamo oz. nanje gledamo drugače. Ker obiskovalcev oz. uporabnikov pač ne vidimo zgolj kot potencialnih plačnikov vstopnine, ki so jo kot davkoplačevalci dejansko že zdavnaj plačali. V divjem tempu sodobnega življenja imamo ljudje različne prioritete in interese in zato smo veseli prav vsakogar, ki, če že ne pogosteje, vsaj na dela prost, kulturi posvečen dan, le-tej nameni svoj čas in pozornost. Dejansko pa obisk vsaj našega muzeja tudi sicer iz leta v leto narašča. V preteklem letu smo samo na razstavah in dogodkih matične hiše zabeležili več kot 27.500 obiskov, ko pa k njim prištejemo še vse obiskovalce zunanjih in gostujočih razstav, to število narase še vsaj za dvakrat. Kar tudi nas, muzealce, motivira, navdaja z optimizmom ter utrjuje v prepričanju, da morajo kulturne vsebine in dobrine ostati dostopne najširši javnosti ter da je mogoče presegati tradicionalno delitev kulture na visoko ter množično. Kar bo gotovo uspelo tudi novi občasni razstavi **Jeans generacija: celjska popularna kultura od kavbojk do mobitela**, ki jo za vas odpiramo 11. maja.

mnzr
muzej novejše zgodovine | celje

Muzej novejše zgodovine Celje, Prešernova ulica 17, Celje
Stalna razstava **Živeti v Celju, Otroški muzej Hermanov brlog, Zobozdravstvena zbirka Fotoatelje in galerija Pelikan**, Razlagova ulica 5, Celje

Odperto: torek–petek od 9.00 do 17.00 (Fotografski atelje do 13.00), sobota od 9.00 do 13.00, nedelja in prazniki od 14.00 do 18.00
Zaprto: ob ponedeljkih, 1. januar, velikonočna nedelja, 1. in 2. maj, 1. november, 25. in 31. december
Stari pisiker, Prešernova ulica 20, Celje
Klobučarska delavnica, Glavni trg 17, Celje (oboje: ogled po predhodni najavi)
Občasne razstave: **Herman Lisjak vodi po vodi** (do 31. decembra 2017), **Jeans generacija: Celjska popularna kultura od kavbojk do mobitela** (11. maj–17. september 2017), **90 let prihoda Mohorjeve družbe v Celje** (5. oktober 2017–15. januar 2018)
www.muzej-nz-ce.si

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje
Stalne razstave: **Kulturno-zgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih** (prilagojeno za osebe z okvaro vida), **Étnološka zbirka, Alma M. Karlin Poti, Lapidarij**
Občasne razstave: **Filatelistična dediščina Celja, Uganke Celjskega stropa, razstava ob 90. obletnici prenove Celjskega stropa**
Razstavišče Knežji dvorec, Trg Celjskih knezov 8, Celje
Stalna razstava: **Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd** (prazgodovinski del stalne arheološke razstave)
Odperto: marec–oktober; torek–nedelja od 10.00 do 18.00
Zaprto: ob ponedeljkih in praznikih
www.pokmuz-ce.si

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

14. april 2017

ISSN 1855-8631

Izdajatelj: Muzej novejše zgodovine Celje in Pokrajinski muzej Celje

Odgovorna urednika: dr. Tonček Kregar in Stane Rozman

Glavna urednica: dr. Marija Počivavšek
Uredniški odbor: dr. Tonček Kregar, dr. Marija Počivavšek, Stane Rozman, Barbara Trnovec, Urška Ženko, mag. Damir Žerič
Oblikovna zasnova: Metka Vehovar Piano, Inspiro d.o.o.

Računalniški prelom: Počivavšek, d.o.o.

Lektoriranje: Špela Kregar

Naklada: 14.000

Tisk: Dikplast, Celje

Časopis Celjske muzejske novice je brezplačnik, ki izhaja dvakrat letno in je namenjen seznanjanju najširše javnosti z delom muzejev.

Razstava ob 20. obletnici Fotoateljeja in galerije Pelikan

Pred dvema desetletjema je kot kulturni spomenik državnega pomena in dislocirana enota Muzeja novejša zgodovine Celje svoja vrata odprl eden najlepših steklenih fotografskih ateljejev v Evropi. Leta 1899 ga je postavil celjski fotograf Martin Lenz, večino 20. stoletja je bil v lasti Josipa Pelikana, leta 1996 pa ga je Mestna občina Celje odkupila ter obnovila. V minulih dvajsetih letih si ga je ogledalo skoraj 60.000 obiskovalcev. Obletnico ateljeja obeležujemo z novo občasno razstavo z izborom Pelikanovih promenadnih fotografij. **T. K.**

Pred hotelom Pošta, 1931.

Celeia antiqua

Pri obnovi mestnega jedra v letih 2013 in 2014 je prišlo do izjemnih arheoloških odkritij. Poleg srednjeveške kleti prve celjske mestne hiše so bile odkrite tudi ostaline rimske Celeje iz 3. in 4. stoletja n. š. Del teh odkritij (del rimske mestne vile z mozaiki, del kleti mestne hiše) je prezentiran in situ in že od septembra 2016 na ogled v novih prostorih TIC-a. Večbarven mozaik iz rimske vile na lokaciji Glavni trg 13–14, ki je bil močno poškodovan, je po vrnitvi z restavriranja v Restavratorskem centru ZVKDS na ogled v kletni etaži TIC-a. **J. K.**

Močno poškodovan mozaik med raziskavami in po zaključenem restavriranju.

Ddr. Igor Grdina, dr. Veronika Podgoršek, Matjaž Zupančič in Tatjana Doma.

Teater v muzeju

Dogodki z zgornjim naslovom, ki jih pripravljamo v sodelovanju s Slovenskim ljudskim gledališčem Celje, so novost letošnjega programa MnZC. Z njimi želimo vsebino gledaliških predstav SLG umestiti v širši zgodovinski, pa tudi aktualni družbeni kontekst ter jih ob pomoči zanimivih sogovornikov še bolj približati javnosti. 1. februarja je beseda tekla o večni ljubezenski motiviki Romea in Julije, v sredo, 17. maja, pa bomo v navezavi na predstavo Nebeški odred govorili o nacističnih taboriščnih smrti. **T. K.**

Odkriti ostanki antičnega mozaika.

Arheološke raziskave na Muzejskem trgu

Z lepšimi in toplejšimi dnevi so se ponovno začele arheološke raziskave, ki spremljajo gradbene posege ob obnovi Muzejskega trga. Na območju razširitve za novo kanalizacijo smo že odkrili antične arhitekturne ostanke, ki so po vsej verjetnosti pripadali bogati stanovanjski vili. Na to kažejo ostanke mozaikov ter marmornih arhitekturnih členov. Z raziskavami nadaljujemo na območju pred Staro grofijo, kjer ravnokar odstranjujemo monumentalne temelje srednjeveških objektov. Tudi pod njimi se že kažejo antični zidovi, med katerimi se skriva še marsikaj zanimivega. **M. B.**

Jeans generacija

Poletje bo v Muzeju novejša zgodovine Celje v znamenju popularne kulture. Občasna razstava Jeans generacija: Celjska popularna kultura od kavbojk do mobitela, ki bo na ogled od 11. maja dalje, bo prikazala zgodbo družabnega in kulturnega življenja v Celju skozi predmete, ki so bili priljubljeni pri široki množici ljudi od 50. let 20. stoletja do danes. Razstava bo obudila spomin na različna prizorišča, dogodke, glasbene skupine, manjkale pa seveda ne bodo niti kultne kavbojke. **U. Ž.**

Koncert celjske glasbene skupine Klaidivo, konj in voda, ustanovljene leta 1978.

Barbara Celjska na znamki.

Filatelistična dediščina Celja

Ob sodelovanju Pokrajinskega muzeja Celje ter Filatelističnega in numizmatičnega kluba Celje je nastala razstava, ki sploh prvič doslej prikazuje filatelistično zgodovino Celja. Vsebina razstavljenega gradiva je neposredno ali posredno povezana s Celjem, ob tem pa velja poudariti, da je ob vsej množici filatelističnega bogastva na ogled samo izbor. Želeli smo zajeti širši zgodovinski okvir, zato so predstavljene tudi prve znamke držav, v katerih se je Celje skozi svojo zgodovino nahajalo. **D. Ž.**

Na dvorišču šole, avgust 1942.

Foto: Josp Pelikan

75 let od najhujšega nacističnega nasilja na Celjskem

Potem ko je razbil odporniško mrežo na mariborskem območju, je nacistični okupator sklenil dokončno obračunati tudi z odporniškim in partizanskim gibanjem na Celjskem.

Že od pomladi 1942 so se v Celju in celjskem okrožju vrstile številne aretacije sodelavcev Osvobodilne fronte, junija pa je Otto Lurker, komandant varnostne policije in varnostne službe za Spodnjo Štajersko, svoj sedež začasno celo preselil iz Maribora v Celje. 25. junija 1942 so izšle tudi zloglasne Himmlerjeve

»Smernice za izvedbo akcije proti partizanom in drugim banditom na Gorenjskem in Spodnjem Štajerskem«, v katerih je državni vodja SS in nemške policije zaznamoval nadaljnjo usodo družin, ki so kakorkoli podpirale partizane: »Moške iz teh družin, v mnogih primerih tudi sorodnike, je treba postreliti, ženske zapreti in jih poslati v koncentracijska taborišča, otroke oddaljiti iz njihove domovine in jih namestiti v pokrajinah starega Reicha«. Ukazu je sledila brutalna izvedba. V petih streljanjih med 23. junijem in 15. avgustom je bilo samo na dvorišču Starega piskra umorjenih 364 talcev, medtem ko so njihove družinske člane ter svoje partizanov avgusta 1942 aretirali in jih pripeljali v celjsko okoliško (danes I. osnovno) šolo. Od tam so 394 žena in 139 moških odpeljali v koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer jih je večina še isto leto umrla. Približno 600 otrok in mladostnikov, ki jih poznamo pod imenom ukradeni otroci, so nacisti s ciljem ponemčenja razselili po raznih otroških taboriščih ter domovih. V obeležitev tragičnega dogajanja pred 75 leti bo Muzej novejšje zgodovine Celje prenovil spominsko sobo na omenjeni šoli. **TONI KREGAR**

Samuraj z gradu Lemberg

Samurajski oklep, ki ga hrani Pokrajinski muzej Celje, izvira iz gradu Lemberg pri Novi cerkvi. »Skrivnostnega in zanimivega, obenem pa strašljivega samurajskega oklepa na lutki« se dobro spominja Peter Krisper (1923), ki je kot deček skupaj s svojo sestro Roswitho (1924) na gradu pogosto obiskoval sorodnike.

Krisper, rojen v Ljubljani, od leta 1946 pa živi v Celovcu, je bil v sorodstveni povezavi z Netto Gallé, ki je bila lastnica gradu v letih 1904-1945. Na gradu je bil zadnjič leta 1938, vendar so tako njegovi kot sestrični spomini na obiske še zelo živi. Podobne vtise kot samuraj mu je vzbujala nenavadna, modro

Foto: Nada Šmid

Samuraj z Lemberga.

prepleskana »kitajska soba«, kakor so jo imenovali. Samurajski oklep in opremo za »kitajsko sobo« je po njegovih besedah na grad prinesel »prejšnji lastnik Langer, ki je pogosto potoval na Kitajsko«.

Do nedavnega so krožile različne govorice, povezane s tem, od kod naj bi samuraj izviral. Pričevanju Krisperja konec leta 2016 pa je januarja 2017 sledilo odkritje prelomnega pisnega vira. V Zgodovinskem arhivu Celje je bil odkrit dokument, ki neposredno povezuje samurajski oklep z gradom Lemberg. S seznama prevzetih predmetov iz gradu, ki nosi datum 13. 7. 1945 in se nahaja v fondu Komisije uprave narodne imovine (KUNI), je razvidno, da je bila med predmeti tudi »1 japonska viteška oprema«.

Trinajst delov samurajskega oklepa, kolikor je ohranjenih, je Pokrajinski muzej Celje oz. takratni Mestni muzej v Celju leta 1945 prevzel od Federalnega zbirnega centra za kulturnozgodovinske predmete, okrožnega centra Celje, ustanovljenega istega leta. Deli samurajskega oklepa so bili kot »japonski vitez« umeščeni v zbirko predmetov iz Azije in Južne Amerike. **BARBARA TRNOVEC**

Arhiv Pokrajinskega muzeja Celje

Lesteneč iz cerkve, ki je ni več

V razstavnih prostorih prvega nadstropja Stare grofije lahko občudujemo glažutarski lesteneč, ki je nekdanj krasil podružnično cerkev sv. Marije Magdalene v Govcah nad Laškimi, ki je spadala v sklop župnije sv. Jedert v Sedražu. Cerkev v Govcah je prvič omenjena leta 1545, čeprav vas zasledimo v virih kot Goltz že leta 1265. V vasi je skozi stoletja živelo na sedmih kmetijah okoli sto prebivalcev.

Idiličnega vaškega življenja niso zmotili niti turški vpadi. Kmetje so vse, kar so potrebovali, pridelali doma. Razvoj rudarstva je te kraje začel spreminjati. Okoli leta 1820 so na območju vasi našli kvaliteten premog. Potrebe po širitvi rudnika so bile vse večje, to pa je povzročilo degradacijo okolja. Že med obema vojnama so prvi vaščani zapustili vas. Šestdeseta leta prejšnjega stoletja so zapečatila usodo vasi: za ceno 60 tisoč ton premoga je padla vas in cerkev. Prebivalce so razselili, domačije in cerkev porušili ... A lesteneč, ki je krasil nekdanjo cerkev, je ostal. 27. junija 1967 so ta dragoceni spomin na Govce prepeljali v Pokrajinski muzej Celje, kjer je po obnovi zopet zažarel v vsem svojem sijaju.

Lesteneč je primer košastega tipa lestence. Izdelan je iz kronaste zasnov v zgornjem delu, ki mu sledi osrednji košasti del. Ta je z gornjim delom povezan z nosilnimi medeninastimi verigami. Medeninasto konstrukcijo tvori pet, s filigranskim okrasjem krašenih obročev, na katere so obešeni obeski različnih oblik, od prizm, jagod, perl do brušenih piramidnih paličic. Obeski so izdelani iz brezbarvnega, modrega, zelenega in rdečee obarvanega stekla. Osrednje obroče, kjer so bili narejeni nosilci za sveče, dopolnjujejo palmete, pletene iz raznobarnih steklenih perl. **JOŽE RATAJ**

Aleš Stopar

Dovolj poljudna razstava je dokaz strokovne podkovanosti

Aleš Stopar spada med kustose z najdaljšim stažem v Porajnskem muzeju Celje. Po svoji muzejski duši je »terenec«, kar ni naključje, glede na to, da je bila ena od njegovih poklicnih želja tudi biologija in da se je lep del življenja ukvarjal z alpinizmom. Ob koncu sedemdesetih let, star 19 let, je bil najmlajši alpinist na svetu, ki je preplezal severno steno Eigerja. Rojen Ljubljčan, po duši Celjan, živeč v Šentjurju.

Kakšen večji projekt trenutno pripravljate?

Razstavo o kositru, najdlje znani kovini, ki jo je bilo mogoče najti v elementarnem stanju. Stvari iz kositra so bile modne v 18. in 19. stoletju. Kositer so imenovali tudi srebro za reveže. Seveda ga niso imeli samo reveži (smeh), saj je bil kositer še vedno dragocena kovina. Plemiči in bogati meščani so imeli srebro, malo »revnejši« meščani pa so imeli kositer, ki ga še danes obravnavamo kot plemenito kovino.

Ta projekt pripravljate s kakšnim posebnim namenom, je morda že dlje časa načrtovan?

Nekaj razstav na temo kositra, sicer v manjšem obsegu, je že bilo. Zanimivo je, da smo pred leti, v okolici Cinkarne, prišli do imenitne najdbe kositrne posode, ki je temelj za ta projekt. Potrudil se bom, da bo razstava oblikovno mikavna in da bo obogatena s kakšnimi izjemno okrašenimi kosi, da bo zanimiva za ljudi in da ne bo, kot radi rečemo, »srebrna dolgočasnost«.

Pritegniti ljudi na razstavo, ki po svoji materiji ni tako »pop«, in jo na poljuden način predstaviti javnosti, je najbrž kar velik ustvarjalni izziv?

Včasih je na poljuden način materijo težje predstaviti kot na strokovni ravni. Razstava, ki jo postaviš, mora biti razumljiva tudi osnovnošolcu. In če dosežeš, da si bo nekaj zapomnil in odnesel z razstave, si dosegel že zelo veliko.

Foto: Natasa Zmahar

Aleš Stopar, kustos v Pokrajinskem muzeju Celje, muzealec, umetnostni kritik, turistični delavec in nekdanji alpinist.

Se nasploh raje bolj ukvarjate s projekti, ki niso tako medijsko na očeh, predstavljajo za vas še poseben izziv?

Pri razstavah je pač tako, ene so bolj, druge manj všečne. Ko sem pripravil razstavo srednjeveških tlakovcev, sem sam bil zelo zadovoljen, stroka navdušena, odziv javnosti, ki je morda mislila »cigu kot cigu«, pa ne najbolj bleščeč. Težko bi se opredelil, ampak v muzeju smo zato, da ljudem naše muzejske stvaritve čim bolj približamo.

Ampak prve (razstave) ne pozabiš nikoli, mar ne?

(Smeh.) Ja, ene prvih se med množico projektov in razstav ob četrto stoletja dela v muzeju res še dobro spomnim. Šlo je za razstavo okrasnih cvetličnih lončkov: zanj smo na vrat na nos zbrali lončke iz keramike in drugih materialov in ogled tega je pritegnil množice. Spogledovali smo se med sabo in si govorili, »pa saj to ni res«.

Izhajate iz družine, v kateri ima umetnostno-zgodovinska stroka pomembno mesto. Vse to je najbrž vplivalo na vaše odločanje o nadaljnji poklicni poti, čeprav izbira študija zaradi tega ni bila samoumevna?

Na nek način je zagotovo vplivalo. V osnovni šoli me sicer umetnostna zgodovina še ni ravno zanimala, ampak bolj kemija in biologija. Doma sem takrat imel mali živalski vrt: psa, mačko, kačo, polha, hrčka, morskega prašička, slepce, zelence itn. Kar pa se kemijskih poskusov tiče, ja, tudi policija je že prišla ...

... Ker je nekaj eksplodiralo ...

... To ravno ne, se je pa zelo zakadilo.

(smeh) V gimnaziji sem še vedno cincal med umetnostno zgodovino in biologijo, se odločil za slednjo in tudi končal prvi letnik na fakulteti. Potem je sledila vojska in Himalaja, naposled pa študij umetnostne zgodovine

Zakaj je bila prva, no, druga želja, če odmislna biologijo, delo v spomeniškem varstvu?

Več je terenskega dela, pa še umazan si lahko. To je najlepša služba, kjer te plačajo za to, da si umazan (smeh).

Potem bi pa lahko bili tudi arheolog?

Ja, tudi to bi bilo zanimivo, sem razmišljal, a sta se takrat študija prekrivala in ni bilo mogoče kombinirati.

Ta želja po aktivnosti v naravi je najbrž botrovala tudi navdušenju za alpinizem?

Res je, od gimnazije do tridesetih let je bil alpinizem pomemben del mojega življenja. Sicer sem tudi na alpinizem gledal kot na izziv, podobno kot je to umetnostna zgodovina in vsaka druga stvar, kot na filozofijo, iskanje, način življenja.

Kar nekaj let ste bili tudi predsednik celjskega Turističnega društva, tudi zdaj ste v njem še zelo aktivni. Kako gledate na povezavo turizma in muzejske stroke v Celju?

Ustanove dokaj dobro sodelujemo. Včasih se sicer projekti in programi preveč »drobijo« ali se dogodki celo časovno pokrivajo. Je pa odličen zgled sodelovanja kulture in turizma v Celju postavitev paviljona arheologije, združenega s turistično-informacijskim centrom. **ROBERT GORJANC**

Otroški muzej dostopen slepim in slabovidnim

Muzej novejšje zgodovine Celje si že leta prizadeva za boljšo dostopnost muzejskih vsebin osebam s posebnimi potrebami. V zadnjih letih posebno pozornost namenimo senzorno in gibalno oviranim. Zaradi zagotavljanja različnih vrst dostopnosti se muzej uvršča med vključujoče (inkluzivne) muzeje.

Ko smo leta 2014 v Otroškem muzeju Hermanov brlog postavili na ogled razstavo Radovedni prstki, se je začelo intenzivno sodelovanje z Združenjem prijateljev slepih Slovenije in z Univerzo na Primorskem. S podpisom Pisma o nameri smo se zavzeli, da prilagodimo otroški muzej slepim in slabovidnim, in tako v preteklem letu, v sodelovanju z Aksinjo Kermauner, Ines Skol in Sebastjanom Kamenikom, zaključili projekt. Talnimi taktilnimi oznakami lahko sledijo slepi s palico od vstopa v muzejsko hišo do otroškega muzeja. Za lažjo orientacijo smo namestili tri tipne tablice, deset komunikacijskih besedil v brajici in z več kot 170 oznakami slabovidne

opozorili na stopnice, dvigalo, toaleta in razstavne prostore. Obe razstavi v oddelku za najmlajše sta dopolnjeni s katalogi (povečan tisk in fotografije, brajica) ter s povečevalnimi stekli. Študenti inkluzivne pedagogike so izdelali več kot 30 prilagojenih igrac, družabnih iger in učnih pripomočkov za slepe in slabovidne otroke, ki smo jih vključili na stalno razstavo Brlog igrač. Igrače so prav tako namenjene polnočutnim obiskovalcem. Muzej je dostopen tudi gibalno oviranim, gluhih in naglušnim pa sta na voljo videovodnika v slovenskem znakovnem jeziku. **JOŽICA TRATEŠKI**

Foto: Jožica Trateški

Sebastjan je testiral nove prilagoditve.

Steklarski center Bärnbach

Pokrajinski muzej Celje je začel sodelovati s Steiermärkisches Glaskunstzentrum Bärnbach že v začetku 90. let prejšnjega stoletja. Takrat je Milena Moškon pripravila gostovanje razstave Pokrajinskega muzeja Celje Staro steklo in stara keramika s celjskega področja. Temu je v naslednjih desetletjih sledila vrsta izmenjav. Izpostaviti še velja skupni razstavni projekt Skrivnostni svet dišav in stekla, kjer smo predstavili zgodovino in tradicijo proizvodnje parfumov.

Pokrajinski muzej Celje že več kot dve desetletji sodeluje s posojjo gradiva pri pripravi letnih tematskih razstav v Steklarskem centru v Bärnbachu. Na letošnji razstavi Izdelava stekla in krasilne tehnike – mojstri ročnih del bomo sodelovali številni slovenski muzeji, muzeji iz sosednje Hrvaške ter drugih evropskih držav. Takšno sodelovanje pripomore k popularizaciji naše izjemno pomembne steklarske dediščine v širšem mednarodnem prostoru.

Bärnbach je tesno povezan s tradicijo steklarstva. Tu je začela delovati steklar-

na že leta 1805 in je v zadnji četrtini 19. stoletja nudila delo številnim steklarjem, ki so po zaprtju naših glažut iskali kruh v drugih štajerskih steklarnah. V steklarni v Bärnbachu so za potrebe deželne razstave z naslovom Glas und Kohle, ki so jo pripravili leta 1988, uredili razstavišče in trgovino. Poseben pečat daje kraju poleg steklarne in bližnje kobilarne lipicancev v Pibru tudi cerkev sv. Barbare. Nekdanjo baročno cerkev, posvečeno zavetnici rudarjev, so v 80. letih prenovili po načrtih slovitega avstrijskega arhitekta Hundertwasserja. **JOŽE RATAJ**

Foto: arhiv PMC

Obisk PMC v Bärnbachu.

Pogled od zunaj: Živi muzej nedavne preteklosti

Vsa mesta po svetu si prizadevajo, da bi se domačinom in obiskovalcem predstavila v kar najboljši luči, zato svoje muzejske zbirke in galerije umeščajo v najbolj ugledne mestne zgradbe, po možnosti v palače z zgodovinskim pomenom.

Tudi celjski Muzej novejšje zgodovine je našel svoje domovanje v ugledni stavbi sredi mesta. Starejši meščani ji še vedno radi rečemo magistrat, a mlajše generacije so že bolj navajene na novo ime – in tako je tudi prav.

Sem Celjan in sem ponosen na Celje in njegovo zgodovino od začetkov do današnjih dni. Četudi ne bivam več stalno v mestu ob Savinji, čutim prirojeno

Foto: Katja Pur

Prostovoljstvo nas povezuje.

navezanost nanj in na ljudi, ki sooblikujejo njegovo zdajšnje podobo. Zato rad sodelujem in kot prostovoljec pomagam prizadevnemu muzejskemu kolektivu pri uresničevanju programov.

Zgodovina je davna in zgodovina je bližnja. In prav slednja lahko močno vpliva na Celjane, na njihova prizadevanja za skupno dobro in ohranjanje dokumentov ter pričevanj o nedavni preteklosti, kar bo vzor zanamcem, da bojo varovali duha mesta Celje in njegove širše okolice.

Živi utrip mesta odseva v Muzeju novejšje zgodovine. Čedalje več je obiskovalcev – od najmlajših v Hermanovem brlogu do starejših na ulici obrtnikov, stalnih in občasnih razstavah ter na kavarniških večerih. In še več bi jih bilo, če bi imel muzej toliko prostora, da bi mogel stalno razstavljati bogato gradivo, ki je zdaj v depojih. Družba! Odprimo več vrat in razširimo prostor za prikaz zdajšnje zgodovine v celjski prihodnosti!

BERT SAVODNIK

Pokrajinski muzej Celje

Muzejski trg 1, Celje

Trg celjskih knezov 8, Celje

NOVA PONUDBA REPLIK ANTIČNEGA NAKITA V MUZEJSKI TRGOVINI. VABLJENI ...

Pokrajinski muzej Celje

Muzej novejše zgodovine Celje

Prešernova ul. 17, Celje

museum of recent history | celje

m n z c
muzej novejše zgodovine | celje

Pelikanov

20 LET FOTOATELJEJA IN GALERIJE PELIKAN

NOVI PRODAJNI IZDELKI S PELIKANOVIMI MOTIVI:
DEŽNIK, DAMSKO OGLEDALCE IN BROŠKA

OBČASNA RAZSTAVA
PROMENADA
11. 4. – 31. 12. 2017

REPUBLICA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA CELJE

ABANKA

Foto Andreja Klinc

Kustosinja Pokrajinskega muzeja Celje, Gabrijela Kovačič, predstavlja Celjski strop predsedniku Republike Slovenije, g. Borutu Pahorju, in predsedniku Republike Poljske, g. Andrzej Dudi.

Foto Katja Kolenc

Predstavitve fotomonografije *Korenine* avtorja Vinka Skaleta: dr. Anton Šepetavc, ddr. Igor Grdina, Vinko Skaleta, dr. Tonček Kregar.

Foto Katja Kolenc

Borut Alujevič ob slovenskem kulturnem prazniku v muzejski dnevni sobi: Življenje ni praznik.

Foto Andreja Klinc

Saj sploh ni tako težko biti kralj ali kraljica! Vsaj za rojstni dan je to imenitno.

Foto Andreja Klinc

Predavanje dr. Karla Gržana o Frideriku in Veroniki je v dvorani Barbare Celjske z zanimanjem poslušalo številno občinstvo. Dobili smo občutek, da bi potrebovali večjo dvorano.

Foto Sherpa

Dr. Tonček Kregar, slavnostni govornik na slovesnosti ob slovenskem kulturnem prazniku v Narodnem domu.

Foto Matjaž Zmajner

Gregor Kralj iz podjetja Arex d.o.o. in Stane Rozman, direktor PMC, z izdelanima kopijama arkebuz ter arheolog dr. Jure Krajšek iz PMC z originalom cevi arkebuz, najdene pri arheoloških izkopavanjih na Glavnem trgu v Celju.

Foto: Urška Ženko

Na Ta veseli dan kulture smo Brlog igrač dopolnili z novo pridobitvijo – Hermanovo železniško maketo.

Nagradno vprašanje:

Iz katere cerkve izhaja glažutarski lesteneč, ki danes krasi razstavne prostore Stare grafije?

Odgovor

Ime in priimek

Naslov

Odgovore pošljite do ponedeljka, 12. maja 2017, na naslov Pokrajinski muzej Celje, Trg Celjskih knezov 8, 3000 Celje, s pripisom »Nagradno vprašanje«. Tri izmed pravih odgovorov bomo nagradili z lepim darilom iz naše muzejske trgovine in z dvema brezplačnima vstopnicama. Nagrajenci bodo obveščeni po pošti.

Nagrajenci iz prejšnje številke so: **Branka Komerički, Julijana Sajko in Peter Kovač**, vsi iz Celja. Nagrade vas čakajo v muzejski trgovini Muzeja novejšje zgodovine Celje.